

لبران جیمز در ۴۱ سالگی، آخرین تصمیم بزرگ دوران حرفه‌ای‌اش را گرفت؛ تصمیمی که شاید آخرین شانس او برای فتح یک قهرمانی دیگر در NBA باشد. فوق‌ستاره بسکتبال جهان پس از هفته‌ها تردید درباره خداحافظی از دنیای حرفه‌ای، با قراردادی دو ساله به ارزش ۸ میلیون دلار و با بند اختیار بازیکن، به فیلادلفیا سونی سیکسرز پیوست.

جیمز که فصل گذشته بیش از ۵۳ میلیون دلار از لس‌آنجلس لیکرز دریافت کرده بود، تأکید کرد که این بار پول با مسائل خانوادگی در تصمیمش نقشی نداشته‌است. او در پیامی احساسی نوشت: «این آخرین تصمیم دوران حرفه‌ای من است. هنوز می‌خواهم برای قهرمانی بجنگم و حاضر هستم برای رسیدن به آن سخت‌ترین مسیر را طی کنم.» لبران پس از ۲۴ فصل حضور در NBA، به چهارمین تیم دوران حرفه‌ای خود ملحق می‌شود و امیدوار است بتواند به طلسم ۴۳ ساله فیلادلفیا برای کسب عنوان قهرمانی پایان دهد؛ همان کاری که سال ۲۰۱۶ با کلیوند کاوالیرز انجام داد و پس از ۵۲ سال این شهر را به جام قهرمانی رساند.

مدیران فیلادلفیا در هفته‌ها اخیر تلاش گسترده‌ای برای متقاعد کردن او انجام دادند. مایک کنسی، مدیر عملیات بسکتبال باشگاه، به همراه ستاره‌هایی چون جوشل امبید، تایلریس مکسی و جیلین براون نقش مهمی در این انتقال داشتند. حتی فرماندار ایالت پنسیلوانیا نیز روز امضای قرارداد را «روز لبران جیمز» نامگذاری کرد. انتقال جیمز بلافاصله روی شناس قهرمانی فیلادلفیا در پیش‌بینی‌ها تأثیر گذاشت و این تیم را به یکی از مدعیان جدی فصل آینده تبدیل کرد. او همچنین پس از هشت فصل حضور در لیکرز و کسب یک عنوان قهرمانی، لس‌آنجلس را ترک می‌کند و پرونده حضور مشترکش با پسرش، برای جیمز در یک تیم نیز فعلاً بسته شده‌است.

رودری در یک‌قدمی سانتیاگو برنابئو

بمب نقل‌وانتقالات تابستانی در آستانه انفجار است. رودری، ستاره ۳۰ ساله منچسترسیتی و بهترین بازیکن جام جهانی ۲۰۲۶، پس از توافق کامل بر سر شروط شخصی، در یک‌قدمی پیوستن به رئال مادرید قرار دارد. هافبک اسپانیایی که پس از رهایی از مصدومیت دوباره به آج برگشته، تصمیم خود را برای پوشیدن پیراهن پرافتخار مادریدی‌ها گرفته‌است.

در حال حاضر تنها اختلاف بر سر رقم نهایی انتقال میان دو باشگاه باقی مانده؛ جایی که سیتی مبلغی حدود ۶۰ میلیون یوروطلب می‌کند. پروژه جدید رئال تحت هدایت ژوزه مورینیو، جذابیت فراوانی برای رودری داشته تا پس از سال‌ها به پایتخت اسپانیا بازگردد. مدیران سیتی نیز که از جدایی ستاره خود قطع امید کرده‌اند، مأموریت جذب «مارک برنال» پدیده ۲۲ ساله بارسلونا را آغاز کرده‌اند تا جای خالی هافبک کلیدی‌شان را پر کنند.

خداحافظی احساسی ستاره کره‌ای باپاریس

انتقال ۴۰ میلیون یورویی «لی کانگ‌این» به اتلنتیکومادرید رسمی شد تا هافبک ۲۵ ساله و چندمنظوره کره جنوبی، پس از سه فصل درخشان و فتح دو جام پیاپی لیگ قهرمانان اروپا با پاری‌سن ژرمن، راهی واندا متروپولیتانو شود. ستاره اسبق لوئیس انریکه پس از این جابه‌جایی بزرگ، با انتشاری پیامی احساسی از هواداران پاریسی خداحافظی کرد. لی در پیام خود نوشت: «روزی را که با رؤیاهای بزرگ آمدم به یاد دارم. فتح دو لیگ قهرمانان و بالا بردن جام‌ها، از بزرگ‌ترین افتخارات من است. پاریس راترک می‌کنم اما بخشی از وجودم در این شهر جا می‌ماند.» حضور این بازیکن تکنیکی در جمع شاگردان دیه‌گو سیمئونه، خط هافبک روخی بلانکو را برای فصل جدید لالیگا جان تازه‌ای خواهد داد.

خوسانوف تا ۲۰۳۱ در سیتی ماندگار شد

باشگاه منچسترسیتی با تمدید طولانی مدت و ۶ ساله قرارداد «عبدالقادر خوسانوف»، آینده خط دفاعی خود را بیمه کرد. مدافع ۲۲ ساله و ملی‌پوش ازبکستانی که روند پیشرفت چشمگیری را در انگلیس طی کرده، با امضای این قرارداد تا تابستان ۲۰۳۱ در اتحاد خواهد ماند تا زیر نظر انزو ماریسکا به بازی ادامه دهد. هوگو ویانا، مدیر ورزشی سیتی، با تمجید ویژه از این مدافع جوان گفت: «عبدالقادر تمام ویژگی‌های فیزیکی و فنی لازم برای تبدیل شدن به یکی از بهترین مدافعان وسط دنیا را دارد و بهترین سال‌های فوتبالش در پیش است.» خوسانوف نیز تمدید قرارداد را روزی فوق‌العاده برای خود خواند و تأکید کرد تمام توانش را برای تثبیت جایگاه خود به کار خواهد بست.

حادثه مرگبار در نوکمپ

باشگاه بارسلونا با انتشار بیانیه‌ای رسمی، نسبت به جان باختن یکی از کارگران پروژه بازسازی ورزشگاه نوکمپ ابراز تأسف عمیق کرد. این حادثه روز جمعه و در جریان عملیات عمرانی ورزشگاه رخ داد و قربانی آن مردی ۵۴ساله بود. براساس گزارش اولیه پلیس کاتالونیا، این کارگر حوالی ساعت ۱۵:۳۰ به وقت محلی بر اثر وارد شدن ضربه‌ای شدید به ناحیه سر جان خود را از دست داد. نیروهای امدادی و پلیس بلافاصله در محل حاضر شدند، اما تلاش آنها برای نجات جان وی بی‌نتیجه ماند. باشگاه بارسلونا ضمن ابراز همدردی با خانواده، دوستان و همکاران این کارگر اعلام کرد که خون لاپورتا، رئیس باشگاه شخصاً مراتب تسلیت خود را به خانواده او اعلام خواهد کرد. این نخستین حادثه منجر به فوت از زمان آغاز پروژه بازسازی اسپاتیقای نوکمپ در ژوئن ۲۰۲۳ به‌شمار می‌رود. پلیس کاتالونیا نیز مطابق با پروتکل‌های مربوط به حوادث کار، تحقیقات درباره ابعاد این حادثه را آغاز کرده و موضوع را به مراجع قضایی و اداره کار اطلاع داده‌است.

از سری B امارات تا نیمکت آتزوری

پیرلو، انتخابی که هیچ کس پیش‌بینی نمی‌کرد

گزارش یک

فرخ حسایی

خبرنگار

فوتبال ایتالیا بار دیگر به قهرمانان جام جهانی ۲۰۰۶ پناه برده‌است. پس از ناکامی آتزوری در صعود به جام جهانی ۲۰۲۶ و استعفا‌ی جنازو، قرار دارد؛ اندره پیرلو در آستانه قبول یکی از مهم‌ترین مسئولیت‌های دوران حرفه‌ای خود قرار دارد؛ هدایت تیم ملی ایتالیا. انتخابی که در نگاه نخست شاید غیرمنتظره به نظر برسد، اما پشت پرده آن، مجموعه‌ای از دلایل فنی، اقتصادی و احساسی نهفته‌است.

انتخابی دور از انتظار

تا چند هفته پیش، کمتر کسی تصور می‌کرد نام اندره پیرلو به عنوان گزینه اصلی هدایت تیم ملی ایتالیا مطرح شود. مری‌ای که این روزها در فوتبال امارات فعالیت می‌کند و توانسته یونایتد افسی را از دسته دوم به سطح اول فوتبال این کشور برساند، حالا در آستانه بازگشت به مهم‌ترین جایگاه فوتبال ملی ایتالیاست.

فدراسیون فوتبال ایتالیا ابتداری گزینه‌های بزرگی مانند پپ گواردیولا، کارلو آنچلوتی، آنتونیو کونته و روبرتو مانچینی تمرکز کرده بود. حتی پائولو مالدینی و لئوناردو براتی متقاعد کردن گواردیولا راهی بارسلونا شدند، اما سرمربی اسپانیایی پیشنهاد هدایت آتزوری را رد کرد. کونته نیز تمایلی به بازگشت فوری به نیمکت نداشت و مانچینی هم نتوانست نظرمدیران فدراسیون را جلب کند. در چنین شرایطی، نام پیرلو به آرامی به صدر فهرست گزینه‌ها رسید.

اعتماد مالدینی و لئوناردو

یکی از مهم‌ترین دلایل انتخاب پیرلو، رابطه نزدیک و اعتماد ویژه مالدینی و لئوناردو به اوست. این سه چهره، سال‌های طولانی میان تحت هدایت کارلو آنچلوتی را در کنار یکدیگر سپری کرده‌اند؛ دورانی که روسونری با حضور ستارگانی مانند پیرلو، مالدینی، کاکا و شوچنکو، اروپا را فتح کرد. مالدینی پیش‌تر نیز در سال ۲۰۲۳ قصد داشت پیرلو را به عنوان سرمربی میلان انتخاب کند، اما جدایی او از مدیریت باشگاه، این پروژه را نیمه‌تمام گذاشت. لئوناردو نیز که سابقه همبازی بودن و همکاری با پیرلو را در میلان و پاری‌سن‌ژرمن دارد، از حامیان اصلی این انتخاب محسوب می‌شود. برای مدیران فوتبال ایتالیا، پیرلو تنها یک مربی نیست؛ او یکی از نمادهای نسل طلایی فوتبال این کشور و قهرمان جام جهانی ۲۰۰۶ است.

موافقان و مخالفان

با این حال، کارنامه مربیگری پیرلو همچنان

محل بحث است. او در سال ۲۰۲۰ و در شرایطی غیرمنتظره هدایت یوونتوس را بر عهده گرفت؛ در حالی که تنها چند روز قبل به عنوان سرمربی تیم زیر ۲۳ سال این باشگاه منصوب شده بود.

پیرلو در تنها فصل حضورش روی نیمکت یووه موفق شد سوپر جام و جام حذفی ایتالیا را کسب کند، اما کسب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا در هفته پایانی سری‌آ برای مدیران باشگاه کافی نبود و جای خود را به ماسیمیلیانو آلگری داد.

پس از یوونتوس، او راهی فوتبال ترکیه شد و هدایت فاتح کاراکومروک را بر عهده گرفت؛ تجربه‌ای که چندان موفقیت‌آمیز نبود. سپس به سمپدوریا در سری B ایتالیا رفت و در نخستین فصل تیمش را به پلی‌آف رساند، اما در فصل بعد تنها پس از سه مسابقه از سمت خود برکنار شد.

در نهایت، پیرلو تصمیم گرفت فصل جدیدی از دوران مربیگری خود را در فوتبال امارات آغاز کند و با یونایتد افسی به لیگ برتر این کشور صعود کند.

بازسازی فوتبال ایتالیا

پیرلو در صورت نهایی شدن قراردادش، قراردادی چهار ساله تا پایان جام جهانی ۲۰۳۰ با دستمزد سالانه یک و نیم میلیون یورو امضا خواهد کرد؛ رقمی که به مراتب کمتر از هزینة جذب گزینه‌هایی مانند گواردیولا، کونته یا مانچینی است.

اما انتخاب او صرفاً به مسائل مالی محدود نمی‌شود. مدیران فدراسیون فوتبال ایتالیا به دنبال ایجاد یک تحول فنی و فلسفی در تیم ملی هستند؛ تغییری که پس از سال‌ها ناکامی و غیبت‌های پیاپی در جام‌های جهانی، بیش از هر زمان دیگری ضروری به نظر می‌رسد.

فوتبال ایتالیا همچنان نگاه ویژه‌ای به قهرمانان جام جهانی ۲۰۰۶ دارد. پیش از این نیز نام‌هایی مانند جنازو-گتوزو، فابیو کاناورو، دانیله دروسسی و فابیو گروسو برای حضور در کادر فنی تیم ملی مطرح شده بودند.

قمار بزرگ آتزوری

شاید مهم‌ترین سؤال این روزها این باشد: آیا پیرلو واقعاً آماده هدایت تیم ملی ایتالیاست؟ پاسخ این سؤال را زمان مشخص خواهد کرد. کارنامه مربیگری او هنوز با دوران پرافتخار بازیگری‌اش فاصله زیادی دارد، اما فوتبال بارها نشان داده که موفقیت‌های بزرگ، همیشه از مسیرهای قابل پیش‌بینی به دست نمی‌آیند. آندره پیرلو حالا در آستانه بازگشت به خانه است؛ خانه‌ای که ۱۱۶ بار پیراهن آبی آن را بر تن کرد و در شبی فراموش‌نشده‌ی در برلین، جام جهانی را بالای سر برد. شاید این بار، مأموریت او نه فتح جهان، بلکه بازگرداندن اعتبار از دست رفته فوتبال ایتالیا باشد؛ مأموریتی که می‌تواند بزرگ‌ترین قمار دوران مربیگری «معمار برلین» لقب بگیرد.

مردی که آلمان به او بیشتر از صدراعظم اعتماد دارد

کلوپ ۸۹- مرتس ۷!

چهره

صبح جمعه برای آلمانی‌ها روزی متفاوت بود. در برلین فریدریش مرتس، صدراعظم آلمان از تغییرات کابینه‌اش سخن گفت و در فرانکفورت، یورگن کلوپ برای نخستین بار به عنوان سرمربی تیم ملی فوتبال آلمان مقابل رسانه‌ها نشست. دو چهره سرشناس، دو مسئولیت بزرگ و یک نتیجه جالب؛ افکار عمومی آلمان برنده این رقابت نامدین را بدون هیچ تردیدی انتخاب کرد: یورگن کلوپ.

نظرسنجی روزنامه بیلد نشان داد ۸۹ درصد مخاطبان، عملکرد و حضور کلوپ را موفق‌تر و امیدوارکننده‌تر از صدراعظم آلمان آرازایی کرده‌اند. آزاری که بیش از آنکه یک مقایسه سیاسی باشد، نشان‌دهنده جایگاه ویژه سرمربی جدید مناشافت در میان مردم آلمان است.

فراتر از یک سرمربی فوتبال

کلوپ هنوز حتی یک مسابقه رسمی روی نیمکت تیم ملی آلمان ننشسته، اما تنها چند دقیقه حضورش در نخستین نشست خبری کافی بود تا فضای مثبتی پیرامون تیم ملی ایجاد شود. کاریزما، انرژی و اعتماد به نفسی که سال‌ها در دورتموند و لیورپول از او دیده شده بود، حالا به فضای تیم ملی آلمان منتقل شده‌است.

در شرایطی که فوتبال آلمان پس از سال‌ها ناگامی در جام‌های جهانی و قزابت‌های بزرگ به دنبال آغازی تازه

ایتالیای پیرلو چگونه

بازی خواهد کرد؟

با نزدیک شدن آندره پیرلو به نیمکت تیم ملی ایتالیا، یکی از مهم‌ترین پرسش‌ها درباره دوران جدید آتزوری به سبک بازی او مربوط می‌شود. اسطوره فوتبال ایتالیا که با حمایت پائولو مالدینی و لئوناردو به گزینه نخست هدایت تیم ملی تبدیل شده، ایده‌های تاکتیکی متفاوتی را در سال‌های مربیگری خود به نمایش گذاشته و به نظر می‌رسد در صورت انتخاب، پروژه‌ای تازه را برای بازگرداندن ایتالیا به جام جهانی ۲۰۳۰ آغاز خواهد کرد.

فوتبال مالکانه و هجومی

پیرلو از همان روزهای نخست ورود به دنیای مربیگری، فلسفه فوتبالی خود را به‌صورت شفاف ترسیم کرده بود. او در پایان‌نامه مربیگری‌اش در کاروجیانو، فوتبال مطلوب خود را «هجومی، مبتنی بر مالکیت توپ و فعال بودن تمام بازیکنان در فاز دفاع و حمله» توصیف کرد؛ سبکی که هدف آن کنترل فضا و زمان در جریان مسابقه است.

الهام‌بخش‌های فوتبالی او نیز نام‌های بزرگی هستند؛ از بارسلونای یوهان کریوف و پپ گواردیولا گرفته تا آژاکس لوئیس فن‌خال، میلان کارلو آنچلوتی و یوونتوس آنتونیو کونته. ترکیب این ایده‌ها باعث شده پیرلو به فوتبالی مدرن و منعطف اعتقاد داشته باشد.

انعطاف به جای تعصب

برخلاف بسیاری از مربیان، پیرلو چندان به یک سیستم ثابت وفادار نیست. او بارها تأکید کرده که برایش نحوه اشغال فضاها از سوی بازیکنان مهم‌تر از آرایش عددی تیم است. به همین دلیل، تیم‌های او در طول مسابقه بارها تغییر شکل می‌دهند.

در سال‌های مربیگری، سیستم‌های ۴-۳-۳ و ۴-۱-۴-۱ بیشترین استفاده را در تیم‌های پیرلو داشته‌اند، اما او در مقاطع مختلف از ۲-۵-۳ نیز بهره برده‌است. در واقع، پیرلو یکی از مربیانی است که مرز میان دفاع سه نفره و چهار نفر را بسیار سیال می‌بیند.

دفاع سه نفره پنهان

یکی از ویژگی‌های تاکتیکی پیرلو استفاده از مدافعان کناری با وظایف متفاوت است. معمولاً یک مدافع کناری آزادی بیشتری برای اضافه شدن به حمله دارد و مدافع سمت مقابل در زمان مالکیت توپ به مدافع سوم تبدیل می‌شود. به همین دلیل، تیم‌های او در فاز هجومی عملاً با سه مدافع بازی می‌کنند؛ موضوعی که انعطاف زیادی به ساختار تاکتیکی تیم می‌دهد.

این ویژگی می‌تواند برای تیم ملی ایتالیا نیز اهمیت زیادی داشته باشد. حضور بازیکنانی مانند ریکاردو کالافوری، الساندرو باستونی و قدریکو دی‌مارکو، گزینه‌های متنوعی را برای اجرای چنین ایده‌ای در اختیار پیرلو قرار خواهد داد.

ماه‌های اخیر در آلمان تبدیل شد. در نقطه مقابل، کلوپ هنوز هیچ جامی برای آلمان کسب نکرده، اما به سرمایه بزرگی به نام اعتماد عمومی را به همراه دارد. آلمانی‌ها به خوبی می‌دانند که او باید در زمین مسابقه نیز توانایی‌هایش را ثابت کند، اما برخلاف فضای تردید و انتقاد نسبت به دولت، درباره تیم ملی تنها یک احساس غالب وجود دارد: امید.

مرد مناسب در زمان مناسب

شاید مهم‌ترین تفاوت یورگن کلوپ و فریدریش مرتس همین باشد؛ یکی در نخستین روز حضورش توانسته مردم را به آینده امیدوار کند و دیگری همچنان در تلاش است تا اعتماد افکار عمومی را به دست آورد. فوتبال آلمان پس از سال‌ها انتظار، حالا مریدی را روی نیمکت خود می‌بیند که بسیاری او را «مرد مناسب در زمان مناسب» می‌دانند؛ مردی که پیش از نخستین مسابقه، مهم‌ترین پیروزی‌اش را به دست آورده‌است؛ پیروزی در قلم هواداران فوتبال آلمان.